

С. Огъня а.

От. Коя бълѣжка ти подсѣща?

С. Дымъ а.

От. Кога то на тѣлото си осѣщашь болка, тогава що мыслишь?

С. Болестъ а.

От. Истина! мыслишь, че оная чясть на тѣлото, на която осѣщамъ болѣсть трѣба да е болна: но не щешь да осѣтишь болѣстьта, ако не осѣщашь болкъ тж: е бѣлѣга, кой то те подсѣща да разсѣждашь еднаж вѣщь отъ друга, тогазъ бѣлѣжка-та се зве знакъ: защо, познавамъ еднаж вещь, ще да рече, че можж да отдѣлж еднаж вѣщь отъ сички тѣ други. Напр. Ёто тука се плодове. Можешь ли отъ този купъ да изберешь винояблка?

С. Не, не можж.

От. Истина! защо немашь знакъ, по кого то да отдѣлишь винояблка-та отъ други тѣ яблки: но между тѣзи плодове се и круши: Покажи ми ги?

С. Ёто една круша, ето и друга.

От. Отъ що ги позна?

С. Круши тѣ се видатъ инакви, а яблки тѣ инакви.

От. Не вѣрвамъ: защо и яблки тѣ сж жълтникави, и круши тѣ.

Сын. Истина: но круши тѣ къмъ опашки тѣ сж остри а яблки тѣ не сж.

От. Твърдѣ добрѣ чедо мое: съгледа ли знака, по кого то можешь да познавашь яблки тѣ отъ круши тѣ, сирѣчь, вида защо круши тѣ иматъ видъ различенъ отъ вида на яблки тѣ. Но кога се случи да видишь круши и смокини смесено, тогава знака ти не вреди нищо: защо и смокини тѣ сж остри къмъ опашкж тж, както и круши тѣ. А можешь да ги познаешь отъ питанье то: понеже